



Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2014. március 6.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Szociálpolitika — Vállalkozások átruházása —
A munkavállalók jogainak védelme — A 2001/23/EK irányelv — Munkaviszonyok átszállása olyan
vállalkozásrész szerződés alapján történő átruházása esetén, amelyet nem lehet már korábban létező,
önálló gazdasági egységnek tekinteni”

A C-458/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a
Tribunale di Trento (Olaszország) a Bírósághoz 2012. október 11-én érkezett, 2012. szeptember 20-i
határozatával terjesztett elő az előtte

Lorenzo Amatori és társai

és

a **Telecom Italia SpA**,

a **Telecom Italia Information Technology Srl**, korábban Shared Service Center Srl

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: M. Safjan tanácselnök, J. Malenovský (előadó) és A. Prechal bírák,

főtanácsnok: N. Wahl,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- L. Amatori és társai képviseletében R. Bolognesi avvocato,
- a Telecom Italia SpA és a Telecom Italia Information Technology Srl, korábban Shared Service Center Srl képviseletében A. Maresca, R. Romei és F. R. Boccia avvocati,
- az olasz kormány képviseletében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: L. D’Ascia avvocato dello Stato,

* Az eljárás nyelve: olasz.

– az Európai Bizottság képviselőjében C. Cattabriga és J. Enegren, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv (HL L 82., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 98. o.) 1. cikke (1) bekezdése a) és b) pontjának értelmezésére vonatkozik.
- 2 Ezt a kérelmet az L. Amatori, valamint további 74 felperes és a Telecom Italia SpA (a továbbiakban: Telecom Italia), valamint a Telecom Italia Information Technology Srl, korábban Shared Service Center Srl (a továbbiakban: TIIT) közötti jogvita keretében terjesztették elő, amelynek tárgya az, hogy az „IT Operations” elnevezésű, informatikai tevékenységcsoportnak (a továbbiakban: IT Operations csoport) a Telecom Italia által a TIIT-be történő apportálása minősülhet-e „vállalkozásrész átruházásának”.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 A 2001/23 irányelv hatályon kívül helyezte és felváltotta az 1998. június 29-i 98/50/EK tanácsi irányelvvel (HL L 201., 88. o.) módosított, a munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek és üzletrészek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1977. február 14-i 77/187/EGK tanácsi irányelvet (HL L 61., 26. o.).
- 4 A 2001/23 irányelv (3) preambulumbekzdése a következőképpen rendelkezik:

„Szükség van a munkavállalók védelmére a munkáltató személyének megváltozása esetén, különös tekintettel jogaik védelmének biztosítására”.
- 5 Ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja a következőképpen rendelkezik:

„a) Ezt az irányelvet kell alkalmazni valamely vállalkozás, üzlet vagy ezek egy részének más munkáltató részére szerződés alapján történő átruházása vagy összefonódása esetén [helyesen: szerződés vagy egyesülés alapján történő átruházása esetén].

b) Az a) albekezdésnek és ennek a cikknek a további rendelkezései tárgyában, ezen irányelv értelmében akkor jön létre átruházás, ha olyan gazdasági egység kerül átruházásra, amely megtartja identitását, azaz az erőforrások olyan szervezett csoportja marad, amelynek célja, hogy fő vagy kiegészítő gazdasági tevékenységet folytasson”.
- 6 Ezen irányelv 3. cikke (1) bekezdésének első albekezdése a következőket írja elő:

„Az átadót megillető, az átruházás napján fennálló munkaszerződésből vagy munkaviszonyból eredő jogok és kötelezettségek az ilyen átruházásból eredően átszállnak a kedvezményezettre”.

- 7 Ugyanezen irányelv 6. cikke (1) bekezdése első és negyedik albekezdésének szövege a következő:

„Amennyiben egy vállalkozás, üzlet vagy ezek egy része megőrzi autonómiáját, akkor az átruházás által érintett munkavállalói képviselőnek vagy a munkavállalók képviselőinek jogállása és feladatai változatlan feltételekkel fennmaradnak, és az átruházást megelőző törvényi, rendeleti, közigazgatási rendelkezések vagy megállapodás vonatkoznak rájuk, feltéve hogy a munkavállalói képviselő létesítésére vonatkozó feltételek fennállnak.

[...]

Amennyiben a vállalkozás, üzlet vagy ezek egy része nem őrzi meg autonómiáját, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az átruházás által érintett azon munkavállalók, akik az átruházás előtt képviselővel rendelkeztek, továbbra is megfelelő képviselővel rendelkezzenek azon időszakban, amely a munkavállalói képviselő ismételt megalakításához vagy a munkavállalók képviselőinek kinevezéséhez szükséges a nemzeti joggal vagy gyakorlattal összhangban”.

- 8 A 2001/23 irányelv 8. cikkének értelmében:

„Ez az irányelv nem korlátozza a tagállamoknak azt a jogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy fogadjanak el, vagy a munkavállalókra nézve kedvezőbb kollektív szerződések alkalmazását engedélyezzék vagy segítsék elő”.

Az olasz jog

- 9 A polgári törvénykönyv a foglalkoztatásról és a munkaerőpiacról szóló 2003. február 14-i 30. sz. törvény végrehajtásáról szóló 2003. szeptember 10-i 276. sz. törvényerejű rendelettel (decreto legislativo n. 276 – Attuazione delle deleghe in materia di occupazione e mercato del lavoro, di cui alla legge 2003. febbraio 14, n. 30; a GURI 2003. október 9-i 235. számának rendes melléklete) módosított változata (a továbbiakban: polgári törvénykönyv) 2112. cikke (1) és (5) bekezdésének a tényállás megvalósulásának idején hatályos szövege így szól:

„(1) „A vállalkozás átruházása esetén a munkaviszony a kedvezményezettel fennmarad [...]

[...]

(5) A jelen cikk értelmében és alkalmazásában vállalkozásátruházás valamennyi olyan művelet, amely a szerződés alapján történő átruházást vagy egyesülést követően a nyereség elérésére irányuló vagy a nyereségszerzés célzata nélküli, az átruházást megelőzően létező olyan szervezett gazdasági tevékenység gyakorlójának megváltozásával jár, amely az átruházás során megtartja identitását azon megállapodási formától vagy azon rendelkezéstől függetlenül, amelynek alapján az átruházás megtörtént, beleértve a vállalkozói haszonélvezeti vagy bérleti jogot. A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók továbbá az olyan vállalkozásrész átruházására is, amely alatt a szervezett gazdasági tevékenység funkcionálisan önálló és az átruházás pillanatában az átadó és a kedvezményezett által ilyenek tekintett egységét kell érteni.”

- 10 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik továbbá, hogy ezen 2112. cikk (5) bekezdése törvényerejű rendelet előtti szövegének utolsó mondata ekként rendelkezett:

„A jelen cikk rendelkezései alkalmazandók továbbá az olyan vállalkozásrész átruházására is, amely alatt a jelen cikk értelmében szervezett gazdasági tevékenység funkcionálisan önálló, már az átruházást megelőzően létező és az átruházás során identitását megtartó egységét kell érteni”.

- 11 Egyébiránt az előzetes döntéshozatalra utaló határozat pontosítja, hogy a polgári törvénykönyv 2112. cikkének (5) bekezdése értelmében vett „vállalkozás vagy vállalkozásrész átruházása” hiányában a munkaszerződések munkáltató általi átruházása ugyanezen törvénykönyv 1406. cikkének hatálya alá tartozik. E cikk akként rendelkezik, hogy ezen átruházáshoz a munkavállaló egyetértésére van szükség.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 12 2010 februárjában a Telecom Italia belső szerkezetátalakítást valósított meg.
- 13 E szerkezetátalakítást megelőzően a Telecom Italia szerkezetének részét képezte egy „Technology and Operations” elnevezésű egység, amely számos kisebb egységet foglalt magában, köztük az „Information Technology” csoportot. Ez utóbbi önálló szervezeti egységet alkotott, amely alá az innovációval és a tervezéssel, kivitelezéssel, felhasználással, az alkalmazások üzemeltetésével és az infrastruktúra üzemeltetésével kapcsolatos informatikai operatív tevékenységek tartoztak. Az említett belső szerkezetátalakítás során a Telecom Italia e csoportot mintegy tíz csoportra osztotta fel, amelyek sorában szerepelt az „IT Operations”, az „IT Governance” és az „Engineering”. Az „Engineering” csoport az innovációval és tervezéssel kapcsolatos feladatokat egyesítette magában.
- 14 Három alegységet, köztük a kivitelezési feladatokat ellátó „Software and test factory” szolgálatot az IT Operations csoporthoz csatoltak.
- 15 Az IT Operations csoport létrehozását követően az „Engineering” csoportba és a „Software and test factory” szolgálatba beosztott munkavállalók továbbra is folytatták az együttműködést egymással.
- 16 Ezenfelül az IT Operations csoport létrehozását és átruházását követően a „Software and test factory” szolgálatot a Telecom Italia különleges utasításokkal látta el.
- 17 Ugyanazon év április 28-án a Telecom Italia átruházta e csoportot TIIT nevű leányvállalatára annak tőkéjéhez szolgáltatott nem pénzügyi hozzájárulás formájában. Az alapeljárás említett csoportba beosztott felpereseinek munkaviszonya a polgári törvénykönyv 2112. cikke (1) bekezdésének megfelelően egyetértésük nélkül folytatódott a kedvezményezettnél.
- 18 Az alapeljárás felperesei, mivel úgy vélték, hogy az említett csoport nem minősíthető a polgári törvénykönyv 2112. cikke (5) bekezdése értelmében vett vállalkozásrészáttruházásnak, a munkaügyi bíróságként eljáró Tribunale di Trento-hoz (trentói bíróság) fordultak, hogy az állapítsa meg: ezen csoport a viszonylatukban semmis, következésképpen a Telecom Italiával fennálló munkaviszonyuk fennmaradt.
- 19 Az alapeljárás felperesei keresetük alátámasztásául arra hivatkoztak, hogy az IT Operations csoportnak a TIIT tőkéjéhez való hozzájárulásként történő csoportosítását megelőzően e csoport a Telecom Italia szerkezetén belül nem alkotott funkcionálisan önálló alegységet. Ezenfelül az említett csoport nem létezett az átruházást megelőzően. Egyébként az átadó által a kedvezményezett felett gyakorolt intenzív ellenőrzés ugyancsak akadályozhatja ezen csoport vállalkozásáttruházásának történő minősítését.
- 20 Egyébként a TIIT tevékenységének túlnyomó részét az IT Operations csoport csoportosítását követően továbbra is a Telecom Italia számára végezte.
- 21 Ilyen körülmények között a Tribunale di Trento úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és az alábbi kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„1) Ellentétes-e a „vállalkozásrész átruházására” vonatkozó európai uniós szabályozással (különösen [a 2001/23] irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjával, a 3. cikkének (1) bekezdésére figyelemmel) az olyan nemzeti szabály, mint amilyen a polgári törvénykönyv 2112. cikkének

(5) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely az átadott munkavállalók egyetértésének megkövetelése nélkül akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha az átruházással érintett vállalkozásrész nem képez már az átruházást megelőzően létező, funkcionálisan önálló, és az átruházás pillanatában az átruházó és a kedvezményezett által ilyenek tekinthető gazdasági egységet?

- 2) Ellentétes-e a „vállalkozásrész átruházására” vonatkozó európai uniós szabályozással (különösen a [2001/23] irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjával a 3. cikkének (1) bekezdésére figyelemmel) az olyan nemzeti szabály, mint amilyen a polgári törvénykönyv 2112. cikkének (5) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely az átadott munkavállalók egyetértésének megkövetelése nélkül akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha az átadó vállalkozás az átruházást követően intenzív ellenőrzést gyakorol a kedvezményezett felett, amely ellenőrzés a szoros megrendelői viszonyban és a vállalkozói kockázatok megosztásában nyilvánul meg?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 22 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely vállalkozásrész átruházása esetén akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha e vállalkozásrész nem képezett már az átruházását megelőzően funkcionálisan önálló gazdasági egységet.

Az elfogadhatóságról

- 23 A Telecom Italia és a TIIT úgy véli, hogy az első kérdés elfogadhatatlan, mivel azon a megalapozatlan előfeltevésen nyugszik, amely szerint az átruházással érintett csoportnak már az átruházást megelőzően létező egységet kellett képeznie. „Az [átruházást] megelőzően létezés” fogalma ugyanis idegen mind a polgári törvénykönyv 2112. cikkének, mind a 2001/23 irányelvnek a szövegétől, továbbá a Bíróság ítélkezési gyakorlatától is.
- 24 E tekintetben meg kell állapítani, hogy e kifogás, amennyiben a polgári törvénykönyv 2112. cikkére vonatkozik, nem az első kérdés elfogadhatóságának, hanem a Bíróság hatáskörének a kérdését veti fel.
- 25 Márpedig, noha az EUMSZ 267. cikk első bekezdése szerint az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a Szerződések értelmezésére és az Európai Unió intézményeinek, szerveinek vagy hivatalainak jogi aktusai érvényességére és értelmezésére vonatkozó kérdésben, a nemzeti jog értelmezése nem tartozik feladatai közé.
- 26 Mindazonáltal a Telecom Italia és a TIIT állításával ellentétben a kérdést előterjesztő bíróság a Bíróságtól nem nemzeti jogának értelmezését kéri; azt maga végezte el.
- 27 Egyébiránt az a kérdés, hogy a „az [átruházást] megelőzően létezés” fogalma idegen-e a 2001/23 irányelvtől, nem lépi túl a Bíróság hatáskörét, mivel nem az első kérdés elfogadhatóságával, hanem e kérdés érdemével kapcsolatos (lásd analógia útján a C-457/11–C-460/11. sz., VG Wort és társai egyesített ügyekben 2013. június 27-én hozott ítélet 46. pontját).
- 28 Amint az a fenti megfontolások összességéből következik, a Tribunale di Trento által előterjesztett első kérdés elfogadható.

A kérdés érdeméről

- 29 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy a 2001/23 irányelv alkalmazandó minden olyan esetben, amikor szerződéses viszonyok keretében változás történik a vállalkozás működtetéséért felelős természetes vagy jogi személyben, aki a munkáltatói kötelezettségeket a vállalkozásnál dolgozó alkalmazottakkal szerződésben rögzíti (lásd a C-463/09. sz. CLECE-ügyben 2011. január 20-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-95. o.] 30. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 30 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint annak meghatározásához, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti, vállalkozások „átruházásáról” van-e szó, a döntő kritérium annak kérdése, hogy a szóban forgó egység megőrzi-e identitását az új munkáltató általi átvételt követően (lásd ebben az értelemben a C-108/10. sz. Scattolon-ügyben 2011. szeptember 6-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-7491. o., 60. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 31 Ezen átruházásnak állandó jelleggel megszervezett gazdasági egységre kell vonatkoznia, amelynek tevékenysége nem korlátozódik egy meghatározott munka elvégzésére. Ilyen egységnek minősül a személyek és erőforrások minden olyan együttese, amely lehetővé teszi saját célú gazdasági tevékenység kifejtését, és amely kellőképpen szervezett és önálló (lásd a C-127/96., C-229/96. és C-74/97. sz., Hernández Vidal és társai egyesített ügyekben 1998. december 10-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-8179. o.], 26. és 27. pontját, a C-458/05. sz., Jouini és társai ügyben 2007. szeptember 13-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-7301. o.] 31. pontját, valamint a fent hivatkozott Scattolon-ügyben hozott ítélet 42. pontját).
- 32 Következésképpen az említett irányelv alkalmazásában az érintett gazdasági egységnek az átruházást megelőzően többek között kellő funkcionális önállósággal kell rendelkeznie, az önállóság fogalma alatt a munkavállalók ezen csoportjának vezetőire bízott azon jogkör értve, mely alapján viszonylag szabad és független módon szervezhetik meg az említett csoporton belül a munkát, és különösképpen az utasítások adására, a feladatoknak a szóban forgó csoport beosztott munkavállalói számára történő kiosztására vonatkozó jogkör, mindezt a munkáltató egyéb szervezeti struktúráinak közvetlen beavatkozása nélkül (lásd a fent hivatkozott Scattolon-ügyben hozott ítélet 51. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 33 Ezt a megállapítást megerősíti a 2001/23 irányelv munkavállalók képviselétéről szóló 6. cikk (1) bekezdése első és negyedik albekezdésének szövege, amelynek értelmében ezen irányelvet minden, az 1. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeknek megfelelő átruházásra alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy az átruházott gazdasági egység megőrzi-e önállóságát a kedvezményezett szerkezetében, vagy sem (lásd ebben az értelemben a C-466/07. sz. Klarenberg-ügyben 2009. február 12-én hozott ítélet [EBHT 2009., I-803. o.] 50. pontját).
- 34 Az ugyanis, hogy e 6. cikk (1) bekezdésének első és negyedik albekezdése a „megőrzi” szót használja, feltételezi, hogy az átruházott egység önálló jellegének már az átruházást megelőzően léteznie kellett.
- 35 Tehát amennyiben az alapügyben bebizonyosodna, hogy a szóban forgó átruházott egység az átruházást megelőzően nem rendelkezett kellő funkcionális önállósággal, aminek vizsgálata a kérdést előterjesztő bíróság feladata, ezen átruházás nem tartozna a 2001/23 irányelv hatálya alá. Ilyen körülmények között nem állna fenn az átruházással érintett munkavállalók jogainak védelmére vonatkozó, ezen irányelvből eredő kötelezettség.
- 36 Mindezek ellenére az említett irányelv nem értelmezendő akként, hogy megtiltja a tagállamoknak a jelen ítélet előző pontjában ábrázolt helyzetben lévő munkavállalók jogai ilyen védelmének előírását.
- 37 Ugyanezen irányelv (3) preambulumbekkezdése kimondja ugyanis, hogy „szükség van a munkavállalók védelmére a munkáltató személyének megváltozása esetén, különös tekintettel jogaik védelmének biztosítására.

- 38 Tehát az említett preambulumbekzdés kiemeli azt a kockázatot, amelyet a munkavállalók jogainak védelme szempontjából a munkáltató személyének megváltozása jelent, továbbá annak szükségességét, hogy a munkavállalókat megfelelő rendelkezések elfogadása által megóvják e kockázattól.
- 39 Következésképpen az átruházott egység funkcionális önállóságának hiánya önmagában nem akadályozhatja, hogy valamely tagállam belső jogában biztosítsa a munkavállalók jogainak védelmét a munkáltató személyének megváltozását követően.
- 40 Ezt a megállapítást megerősíti a 2001/23 irányelv 8. cikke, amely akként rendelkezik, hogy ez az irányelv nem korlátozza a tagállamoknak azt a jogát, hogy a munkavállalókra nézve kedvezőbb törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket alkalmazzanak vagy fogadjanak el.
- 41 Ez az irányelv ugyanis csupán „a szóban forgó jogterület részleges harmonizációját” tűzte ki célul, nem célja az Unió egészen belüli, közös szempontokon alapuló, egységes védelmi szintet kialakítani, csupán annak biztosítására irányul, hogy az érintett munkavállaló a jogutóddal létrejövő munkaviszonyában is ugyanolyan védelemben részesüljön, mint amilyenben a szóban forgó tagállam jogszabályai értelmében a jogelődjével való viszonyában részesült (lásd ebben az értelemben a C-209/91. sz., Watson Rask és Christensen ügyben 1992. november 12-én hozott ítélet [EBHT 1992., I-5755. o.] 27. pontját, valamint a C-4/01. sz., Martin és társai ügyben 2003. november 6-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-12859. o., 41. pontját).
- 42 A fenti megfontolások összességének fényében az előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely vállalkozásrész átruházása esetén akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha e vállalkozásrész nem képezett már az átruházást megelőzően funkcionálisan önálló gazdasági egységet.

A második kérdéstről

- 43 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját akként kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha az érintett vállalkozásrész átruházását követően ezen átadó vállalkozás intenzív ellenőrzést gyakorol e kedvezményezett felett.

Az elfogadhatóságról

- 44 A Telecom Italia és a TIIT ügy véli, hogy a második kérdés elfogadhatatlan, mivel a tények értékelését teszi szükségessé.
- 45 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a kérdést előterjesztő bíróság arra irányuló kérdése, hogy a 2001/23 irányelv alkalmazható-e olyan esetben is, ha az átadó vállalkozás a vállalkozásrész átruházását követően intenzív ellenőrzést gyakorol a kedvezményezett felett, ezen irányelv értelmezésére, ekként az uniós jog értelmezésére vonatkozik.
- 46 Mivel az EUMSZ 267. cikk első bekezdése értelmében a Bíróság hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára az uniós jog értelmezése tekintetében, a Tribunale di Trento által előterjesztett második kérdés elfogadható.

A kérdés érdeméről

- 47 Először is a 2001/23 irányelv egyetlen rendelkezéséből sem következik, hogy az uniós jogalkotó szándéka az lett volna, hogy a kedvezményezett átadótól való függetlensége feltétele legyen ezen irányelv alkalmazhatóságának.
- 48 Ezt követően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a korábbiakban megállapította, hogy a 98/50 irányelvvel módosított 77/187 irányelv, amelyet hatályon kívül helyezett és lényegében felváltott a 2001/23 irányelv, rendeltetése szerint a munkáltató személyében bekövetkező minden változás szabályozására irányul, ha az általa meghatározott többi feltétel egyébként teljesül, alkalmazható tehát ugyanazon csoport két olyan leányvállalata közötti átruházás tekintetében, amelyek egymástól elkülönülő jogi személyek, és amelyek munkavállalóikkal külön munkaviszonyban állnak. Annak a körülménynek, hogy a szóban forgó társaságoknak nem csak tagjaik azonosak, de vezetőségük és helyiségeik is, és ugyanazt a munkát végzik, e vonatkozásban nincs jelentősége (a C-234/98. sz., Allen és társai ügyben 1999. december 2-án hozott ítélet [EBHT 1999., I-8643. o.] 17. pontja).
- 49 Semmi nem indokolja, hogy az említett irányelv alkalmazása szempontjából az anyavállalat és leányvállalatai piaci magatartásának egysége előbbrevaló legyen e két, egymástól elkülönülő jogi személyiségű társaság formális szétválasztásnál. Az ilyen megoldás ugyanis, amely az ugyanazon csoporthoz tartozó társaságok közötti átruházásoknak az irányelv hatálya alóli kizáráshoz vezetne, éppen ellentétes lenne az irányelv céljával, amely a munkáltató személyének megváltozása esetén a munkavállalók jogainak a lehetőségek szerinti biztosítására irányul azzal, hogy lehetővé teszi számukra, hogy az átadóval megállapodottakkal azonos feltételek mellett maradjanak az új munkáltató alkalmazásában (a fent hivatkozott Allen és társai ügyben hozott ítélet 20. pontja).
- 50 Következésképpen a jelen alapügy tárgyát képezőhöz hasonló eset, amikor az átadó vállalkozás az átruházást követően intenzív ellenőrzést gyakorol a kedvezményezett felett, amely szoros megrendelői viszonyban és a vállalkozói kockázatok megosztásában nyilvánul meg, önmagában nem lehet akadály a 2001/23 irányelv alkalmazásának.
- 51 Végül az ettől eltérő értelmezés könnyen megkerülhetővé tenné az ezen irányelv által elérni kívánt célt, amely a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a gazdasági egység keretén belül fennálló munkaviszony folyamatosságának a tulajdonos személyének változásától függetlenül történő biztosítására irányul (a fent hivatkozott Klarenberg-ügyben hozott ítélet 40. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 A fenti megfontolások összességének fényében az előterjesztett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha az érintett vállalkozásrész átruházását követően ezen átadó vállalkozás intenzív ellenőrzést gyakorol e kedvezményezett felett.

A költségekről

- 53 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A munkavállalók jogainak a vállalkozások, üzletek vagy ezek részeinek átruházása esetén történő védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2001. március 12-i 2001/23/EK tanácsi irányelv 1. cikke (1) bekezdésnek a) és b) pontját akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely vállalkozásrész átruházása esetén akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha e vállalkozásrész nem képezett már az átruházását megelőzően funkcionálisan önálló gazdasági egységet.**
- 2) **A 2001/23 irányelv 1. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját akként kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az alapügyben szereplőhöz hasonló nemzeti szabályozás, amely akkor is lehetővé teszi a kedvezményezett jogutódlását az átadó munkaviszonyai tekintetében, ha az érintett vállalkozásrész átruházását követően ezen átadó vállalkozás intenzív ellenőrzést gyakorol e kedvezményezett felett.**

Aláírások